

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sf. Cuv. Ioan Scărarul

Evangelia Duminicii
Sf. Cuv. Ioan Scărarul
Vindecarea fiului lunatic
Ev. Marcu 9, 17-32

În vremea aceea a venit un om la Iisus, zicându-I: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și, oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Atunci Iisus, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și l-au adus la El. Dar duhul, văzându-L pe Iisus, îndată l-a zguduit pe copil, iar acesta, căzând la pământ, se tăvălea spumegând. Și l-a întrebat pe tatăl copilului: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: Din pruncie. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar, dacă poți să faci ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată, strigând, tatăl copilului a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele! Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el! Și, răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, iar el s-a sculat în picioare. După ce a intrat Iisus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? El le-a zis: Acest neam de diavoli cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și L vor omorî, iar după ce-L vor omorî, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Troparul Sfântului Cuvios
Ioan Scărarul, (glasul al 8-lea):

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Cuvios
Ioan Scărarul, (glasul 1):

Locuitor pustiului, înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru Ioan. Cu postul, cu privegherea și prin rugăciune primind daruri cerești, tămăduiești pe cei bolnavi și sufletele celor ce alargă la tine cu credință. Slavă Celui Ce ți-a dat ție putere; Slavă Celui Ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui Ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Sfântul Ioan Scărarul, dascăl al urcușului duhovnicesc

Duminica a patra din Postul Mare este dedicată Sfântului Ioan Scărarul. Oferim cititorilor câteva repere biografice și câteva mărgăritare ale cugetărilor sale, spre zidirea noastră sufletească

Sfântul Ioan Scărarul (579-649), a venit la mănăstirea Sfintei Ecaterina din muntele Sinai la vârsta de 16 ani. Până la acea vârstă dobândise o pregătire solidă în toate științele acelei vremi, fapt care ar indica proveniența sa dintr-o familie înstărită.

Aleasa sa pregătire în științele vremii i-a atras numele de Ioan „Scolasticul” (învățatul), iar viețuirea sa în Muntele Sinai, numele de Ioan „Sinaitul”. În spațiul ortodox contemporan este cunoscut însă sub numele de Ioan „Scărarul”, datorită cărții *Scara dumnezeiescului urcuș*, pe care a scris-o către sfârșitul vieții sale.

În mănăstire l-a avut ca povățuitor pe Cuviosul Martirie, vreme de 19 ani. După moartea acestuia, Sfântul Ioan s-a retras într-un loc izolat, numit Thola, aflat la 8 km de mănăstire, unde a viețuit în liniște vreme de 40 de ani.

Spre sfârșitul vieții a fost rugat de monahi să primească a fi egumen al Mănăstirii Sinai. În timpul cât conducea pe monahi pe calea desăvârșirii, a alcătuit scrierea „Scara”, la rugămintea egumenului Ioan al Mănăstirii Rait, aflată la circa 100 km de Mănăstirea Sinai. „Scara dumnezeiescului urcuș” este alcătuită din 30 de „Trepte” (capitole) și se află și în volumul IX din Filocalia românească.

Pomenirea sa se face la 30 martie atât în Biserica Catolică cât și în Biserica Ortodoxă, care însă i-a alocat și această a patra duminică din Postul Mare.

Câteva sentințe pentru folos duhovnicesc, culese din cartea sa, numită „Scara dumnezeiescului urcuș”:

- „Așa cum hoții se feresc de casa păzită de paznici înarmați, la fel și tâlharii spirituali, demonii, ocolesc sufletul rugător.
- Așa cum este cu neputință ca focul să nască zăpada, la fel nu se poate ca desfătarea slavei trecătoare să nască desfătarea veșniciei.
- Așa cum o scânteie poate să aprindă întreaga pădure, la fel și o faptă de-a noastră virtuoasă poate să acopere mulțime de păcate.
- Așa cum nimeni nu poate să omoare o fiară fără arme, la fel nu poate să biruiască mânia fără smerenie.
- Așa cum este cu neputință să viețuiască cineva fără hrană, la fel este cu neputință să arate cea mai mică nepăsare cel care dorește mântuirea.
- Așa cum raza soarelui care intră printr-o crăpătură mică în casă luminează într-atât încât se vede chiar și praful cel mai fin, la fel și frica de Dumnezeu, care intră în inimă, ne vedește toate păcatele noastre.
- Așa cum racii nu fug de primejdie, ci sunt prinși cu ușurință, mergând când înainte, când înapoi, la fel nu înaintază și nu se folosesc oamenii care uneori petrec, și alteori se tânguiesc”.

* * *

- „Așa cum este cu neputință să nu se gândească la pâine cel înfometat, la fel este cu neputință să nu se gândească la moarte și la judecată cel care se luptă să se mântuiască.
- Așa cum apa șterge scrierile, la fel și lacrima șterge păcatele.
- Așa cum cei care nu au apă șterg în alte feluri scrierile, la fel și sufletele care nu au lacrimi șterg păcatele lor prin tristețe și suspine.
- Așa cum gunoiul mult naște numeroși viermi, la fel și multele mâncăruri nasc multe căderi trupești, multe gânduri viclene și multe vise rușinoase.
- Așa cum cel care are picioarele legate nu poate să meargă, la fel nu poate să se înalțe la Cer robul iubirii de arginți.
- Așa cum este cu neputință să pășească mortul, la fel este cu neputință să se mântuiască cel deznădăjduit.
- Cel care săvârșește binele în timp ce n-are credință se aseamănă cu cel care scoate apă și o varsă într-un butoi găurit.
- Așa cum corabia care are un bun căpitan ajunge cu ajutorul lui Dumnezeu nevătămată la țarm, la fel și sufletul care are un bun îndrumător duhovnicesc se înalță cu ușurință la Ceruri, chiar dacă a avut multe păcate.
- Așa cum cel care s-a îmbolnăvit greu nu poate să fie vindecat degrabă, la fel nu este cu putință să fie biruită iute o patimă.
- Așa cum se păgubesc cei care dau aur și primesc înapoi noroi, la fel se păgubesc cei care fără cugetare adâncă arată celorlalți experiențele și stările lor duhovnicești”.

* * *

- „Educația și creșterea pe care am primit-o de la vârsta prunciei joacă un rol însemnat în înaintarea noastră duhovnicească.
- Frica noastră față de Dumnezeu trebuie să fie atât de mare, pe cât spaima unui om neînarmat care înfruntă fiarele. Iubirea noastră față de Dumnezeu trebuie să fie atât de puternică, pe cât de puternică este iubirea unui îndrăgostit pentru iubita lui.
- Când vedem un luptător al nevoiței îmbolnăvinduse, să nu ne străduim cu gând rău să aflăm exact de ce Dumnezeu a îngăduit încercarea aceasta. Ci să urmărim să-l vindecăm, cu iubire simplă și fără de viclenie, ca și cum am fi noi în locul lui, ca și cum ar fi tovarășul nostru de război, care a fost rănit în luptă.
- Există boli care ne izbăvesc, există și boli care ne smeresc. Preabunul Dumnezeu, văzând deseori lipsa noastră de râvnă pentru nevoiță, îngăduie boala ca mijlocul cel mai lesne de sfințire, smerenie, izbăvire de patimi și de gânduri viclene.
- Ceea ce ni se întâmplă sufletește și trupește putem să întâmpinăm fie într-un mod bun, fie într-un mod rău, fie cu indiferență”.

Pagină realizată de Vasilica Onofrei,
 sursa: doxologia.ro

De ce există durere și încercări în viață?

Un răspuns la întrebarea „de ce există durere” sau „de ce mi se întâmplă mie”, nu e posibil să-l dăm cu rațiunea. Trebuie să intrăm în spațiul credinței ortodoxe, care este revelație dumnezeiască și descoperire a tainei credinței. De aceea credința noastră leagă viața și moartea de durere, după exemplul lui Iisus, care a suferit dureri mai mari decât oricine înainte de moartea Sa, și nu doar dureri trupești, ci și sufletești.

Sensul durerii este atribuit de credința noastră înțelepciunii lui Dumnezeu... Doar Domnul cunoaște motivul pentru care folosește durerea din iubire, și doar ca mijloc de mântuire. Dumnezeu ne cercetează prin durere pentru folosul nostru veșnic, dorind să ne mântuiască. Iisus Hristos a sfințit durerea prin învățătura Lui, prin lacrimile Sale, prin pătımirea lui omenească, prin acceptarea suferinței, prin răstignirea Lui pe Cruce. A sfințit-o prin cinstul Său sânge și prin moartea Sa.

De atunci creștinii care îl au ca model pe Domnul Iisus sunt chemați să-L urmeze pe calea cea strâmtă a durerii văzute în cele două sensuri ale ei, durerea ca suferință și durerea ca nevoie. Să nu uităm mângâierea înțelepciunii dumnezeiești care spune adresându-se fiecăruia ca unui copil al său: „Fiule, să nu nesocotești învățătura Domnului și să nu te ferești de cercetările ei, chiar dacă îți vor pricinui durere. Căci cel pe care Domnul îl iubeste, ca pe un fiu adevărat al Lui, îl ceartă, fiindcă vrea să fie al Lui”. Răbdați această certare, căci Dumnezeu vă consideră fii ai Lui.

Prin curățirea pe care ne-o dăruiește durerea întru Hristos, prin sfințenia izvorâtă din acceptarea întru mulțumire a durerii, Dumnezeu ne scapă de beția amară a plăcerilor amăgitoare care nasc suferință și deznădejde, trândăvie și necredință”.

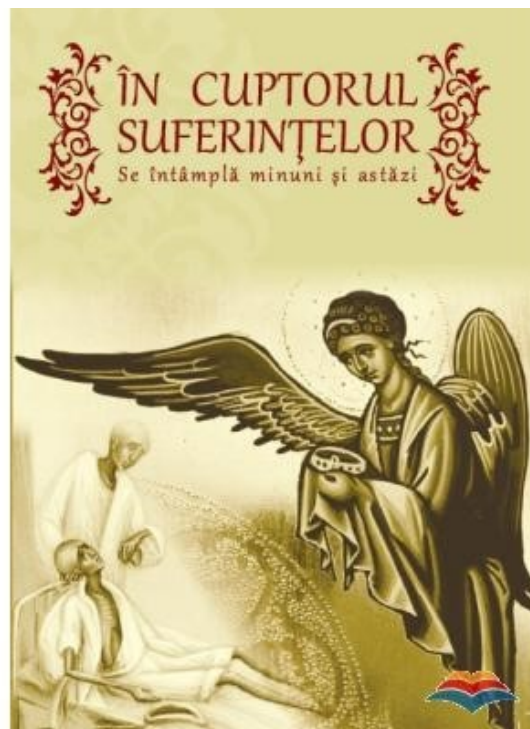
(Din volumul Taina Durerii, Pr. Eusebiu, Editura Stupul Ortodox, 2005)

Carte recomandată de cititori:

Dacă ai citit o carte și dorești să o recomanzi, trimite titlul, o poză și un scurt text pe adresa:

parohiatomacozma@gmail.com.

Minunea nu înseamnă mereu faptul că sănătatea trupească ne este redată, fiindcă o minune care se întâmplă pentru trup nu durează veșnic. Minunea este cea care vindecă sufletul, nu doar trupul.

Scopul minunii este să devenim trăitori ai Bisericii lui Hristos care este spital duhovnicesc.

Vor oamenii din lume să vadă dovezi despre misiunea Bisericii? Iată, oamenii au fost vindecați, la trup și la suflet aici în viața aceasta, pentru ca sufletul lor să meargă pregătit dincolo, în viața veșnică.

Prin curățirea pe care ne-o dăruiește durerea întru Hristos, prin sfințenia izvorâtă din acceptarea întru mulțumire a durerii, Dumnezeu ne scapă de beția amară a plăcerilor amăgitoare care nasc suferința și deznădejde, trândăvie și necredință.

(Pagină realizată de Mihail Bogdan Trandafirescu)

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit. Formulare disponibile pe site-ul parohiatomacozma.ro sau la pangarul bisericii.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei, redactor_scf@yahoo.com
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 3 aprilie 2022

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Vasile cel Mare, Duminica a IV-a din Post (a Sfântului Ioan Scărarul)

17:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 6 aprilie 2022

17:00 Denia și Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul

◆ Vineri, 8 aprilie 2022,

17:00 Denia Acatistului Bunei Vestiri

◆ Sâmbătă, 9 aprilie 2022,

07:00 Ceasurile și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, Pomenirea morților

17:00 Slujba Vecerniei

Program spovedanie:

- Vineri seara de la ora 18.30
- Sâmbătă seara de la ora 17.00

Istoria duhovnicească

Ascultarea de duhovnic

A spus Avva Ruf :

Cel care șade în ascultarea unui părinte duhovnicesc are mai mare răsplată decât cei care se sihăstresc singuri în pustie.

El zicea că spunea unul dintre părinți astfel:

Am văzut patru cete în cer.

În cea dintâi era cel care este bolnav dar mulțumește lui Dumnezeu;

În a doua ceată, cel primitor, care stăruie și slujește într-asta;

A treia ceată, cea a celor care râvnesc pustia și să nu vadă om;

În a patra ceată, cel care șade în ascultarea unui părinte și i se supune pentru Domnul Dumnezeu.

Pentru ascultare purta lanț de aur și pavăză și avea mai multă slavă decât ceilalți.

Eu i-am spus părintelui meu:

– Cum de acesta mai mic are mai mare slavă decât ceilalți?

– Fiindcă cel care râvnește să fie primitor își face voia lui;

cel din pustie s-a sihăstrit din voia lui,

acesta care are ascultarea își părăsește toate voile, atârând de Dumnezeu și de părintele său.

De aceea și are slavă mai multă decât ceilalți.

De aceea, fiilor, bună este ascultarea cea pentru Dumnezeu.

Ascultarea de duhovnic viață este !

Ați auzit, fiilor, măcar în parte, o mică pildă a înfăptuirii acesteia.

O, ascultare, mântuitoarea tuturor celor credincioși!

O, ascultare, izvorul tuturor virtuților!

O, ascultare, aflătoarea Împărăției!

O, ascultare, care deschizi cerurile și îi ridici pe oameni de pe pământ!

O, ascultare, doica tuturor sfinților, de la care au supt și prin care s-au desăvârșit!

O, ascultare, care locuiești cu îngerii !

(Patericul egiptean)